

BIULETYN BAŁTYCKI

W I L B I

Nr.

Wilno, dnia 7 lipca 1934 r.

201.119

T r e ś ć n u m e r u:

LOTWA:

1. "Brihva Zeme" o zagadnieniach łotewskiej polityki zagranicznej. 2. A. Berk o łotewskich zagadnieniach prasowych. 3. Skład delegacji łotewskiej na konferencję trzech państw bałtyckich w Kownie. 4. Łotewsko-angielskie rokowania handlowe. 5. Zarządzenia językowe w samorządach łotewskich. 6. Ukaranie "Latvisa". 7. Likwidacja szeregu organizacji. 8. "Pehdeja Brihdi" o walce z polonizacją.

— § —

LOTWA: 1. "Brihva Zeme" o zagadnieniach łotewskiej polityki zagranicznej — ne j. "Brihva Zeme" z dn. 3.VII.1934 r.: Po przewrocie 15 maja r.b. rząd łotewski uwolnił się od intryg partyj i poszczególnych polityków, którzy wywierali wpływ na politykę zagraniczną. Łotewska polityka zagraniczna nadal zachowa swą samodzielność, niezawisłość i nie będzie ulegała obcym wpływom. Łotwa nie zamierza przyjaźnić się z pewnym wielkim państwem /Niemcami/, a także nie będzie dążyła do zablokowania się z innymi większymi państwami. Pozatem Łotwa nie będzie określała pewnych państw jako tradycyjnych swych wrogów, a innych państw jako tradycyjnych swych przyjaciół. W stosunkach zagranicznych Łotwa będzie się liczyła tylko z realnymi zagadnieniami, stojąc na straży przyszłych wypadków. Miłość lub nienawiść nie może być wskaźnikiem w polityce zagranicznej. Tak zwany głos krwi narodowej nie powinien wywierać wpływu na politykę zagraniczną i nie może być mowy o wiadomych 700, lub też innych 200 latach, gdyż obecnie się żyje w całkiem innych czasach.

Najbardziej korzystnymi są zazwyczaj umowy, zawierane przez państwa o jednakowej wielkości, leżące w jednakowych warunkach geograficznych. Sytuacja państw bałtyckich, gdzie krzyżują się wpływy wielkich mocarstw oraz drogi zaborcze, jest tego rodzaju, że wymaga współpracy sąsiadów bezpośrednich. Inspirowana przez K. Ulmanisa kwestja realizacji związku państw bałtyckich jest jednym z najdonioślejszych zagadnień łotewskiej polityki zagranicznej. Łotwa nie posiada żadnych sporów terytorjalnych. To też obowiązkiem jej jest ugruntowywanie w miarę możliwości pokoju europejskiego. Niektóre państwa wystąpiły z inicjatywą zagwarantowania niepodległości państw bałtyckich, niestety, nie pytając ich o zdanie. Pozostając wiernym zwolennikiem i członkiem Ligi Narodów, Łotwa poprze wszelkie wysiłki innych państw, mające na celu utrwalenie bezpieczeństwa, jeżeli wysiłki te nie będą zmierzały do postawienia Łotwy w roli obiektu porozumienia innych i będą oparte na zasadzie równości.

2. A B e r k o ł o t e w s k i c h z a g a d n i e n i a c h p r a s o w y c h. "Latvis" z dn. 1.VII.1934 r. zamieszcza artykuł wstępny A. Berka, w którym stwierdza on, iż po dniu 15 maja prasa łotewska stała się nudną, nieciekawą i bezstronna, co jest objawem bardzo dziwnym. Zamiast rozważać doniosłe problemy państwowego i społecznego życia Łotwy, prasa łotewska rozpisuje się o działalności zbankrutowanych partyj, co raczej trzeba by pozostawić historykom.

S k ł a d d e l e g a c j i ł o t e w s k i e j n a k o n -
f e r e n c j ę t r z e c h p a ń s t w b a ł t y c k i c h
w K o w n i e. "Jaunakas Zinas" z dn.4.VII.1934 r.: W dniu
6 lipca do Kowna udaje się sekretarz generalny łotewskiego
M.S.Z. p.Munters oraz kierownik wydziału państw bałtyckich
p.E.Wihgrabs. Wezmą oni udział w konferencji litewsko-estońsko-
łotewskiej w sprawie utworzenia związku państw bałtyckich.-

4. Ł o t e w s k o - a n g i e l s k i e r o k o w a n i a
h a n d l o w e. "Jaunakas Zinas" z dn. 4.VII.1934 r.: Ostatniemi
czasy na gruncie łotewsko-angielskich rokowań handlowych ob-
serwuje się znaczne ożywienie, rokujące pomyślne wyniki. Prze-
widuje się rychłe podpisanie traktatu handlowego. Traktat, który
prawdopodobnie zostanie zawarty w Londynie z ramienia Łotwy pod-
pisze p.K.Zarinsz.

5. Z a r z ą d z e n i a j ę z y k o w e w s a m o r z ą -
d a c h ł o t e w s k i c h. Prasa łotewska z 4.VII.34 r. do-
nosi, iż minister Spr.Wewn. rozesłał wszystkim samorządom miej-
skim i powiatowym zarządzenie, nakazujące, by zgodnie z ustawą o
języku państwowym wszyscy urzędnicy, członkowie samorządów i pra-
cownicy pomiędzy sobą i z innymi, ustnie i na piśmie, posługiwa-
li się tylko łotewskim językiem państwowym. Obowiązek dopilno-
wania tego zarządzenia włożony został na burmistrzów miejskich
oraz rady powiatowe.

6. U k a r a n i e "L a t v i s a". "Latvis" z dn.4.VII.34 r.
donosi, iż za "systematyczne usiłowanie wzniecenia niezadowolone-
nia jednej części ludności przeciwko drugiej" pismo "Latvis"
został ukarany grzywną 300 łatów. Nadto pismo "Siegodnia" za nie-
właściwe oświetlenie działalności rządu zostało ukarane grzywną
100 łatów, lecz kara ta została cofnięta.

7. L i k w i d a c j a s z e r e g u o r g a n i z a c y j.
"Latvis" z dn.1.VII.34 r. donosi, iż na skutek rozporządzenia
ministra Spr. Wewn. p.W.Gulbisa / z 30.VI.34 r./ zamknięto
szereg organizacji i towarzystw, których działalność w obecnych
warunkach nie jest pożądana. Liczba zlikwidowanych organizacji
wynosi ok.100. Zamkniętym organizacjom przydzieleni zostali
specjalni likwidatorzy.

8. "P e h d e j a B r i h d i" o w a l c e z p o l o -
n i z a c j ą. "Pehdeja Brihdi" z dn.29.VI.34 r. donosi, iż
zarząd powiatu dyneburgskiego wydał rozporządzenie na mocy któ-
rego zamknięte zostały następujące szkoły polskie, będące
gniazdami polonizacji: w Okolicy /gm.Pustynia/, w Juchnikach
/gm.Skaistas/, w Kombuli /gm.Krestowka/, w Dylewiczach /gm.Nauje-
nie/ i w Somersecie /gm.Kapiny/. W szkołach wyżej wymienionych
skonstatowano niedostateczną ilość uczniów, stwierdzono, iż uczni-
owie nie są Polakami oraz to, że w pobliżu tych szkół znajdują
się inne szkoły polskie.-

Wymienione szkoły zamierzano już oddawna zlikwidować, lecz
posłowie polscy na sejm łotewski ratowali je przy pomocy
"handlu politycznego".-

W okolicach zamieszkiwanych przez mniejszość polską posło-
wie polscy mogli domagać się zakładania szkół polskich przy-
najmniej po jednej przy każdym samorządzie powiatowym, lecz
posłowie polscy zakładali szkoły polskie prawie na każdym
skrzyżowaniu dróg.-

Obecnie zarząd powiatu dyneburgskiego wziął przykład z
odważnych zarządzeń władz powiatu iluksztańskiego i Lucyny,
gdzie zostały również zlikwidowane wszystkie szkoły polskie.-

